

ѡзвѣдка. Нѣкои Истѡрицы докѣзватъ, чѣ
 тѣхъ смѣсаніе на ѡзыците былѣ сѣ тѣхъ
 пѣтъ нѣи глѣвни ѡзыцы ѡ които сѣ нѣпо-
 комъ сѣчките дѣругите 72 произвѣденни
 былѣ. Тѣсѣ глѣвни ѡзыцы сѣ былѣ слѣдѣ-
 щите: 1 Еврѣйскѣа 2. Ёллинскѣа. 3. Ла-
 тѣнскѣа 4. Славѣнскѣа 5. Нѣмскѣа. Сѣт-
 на сѣ ѡ тѣсѣ пѣтъ прѡрѣсли дѣругите ѡ-
 зыцы, на примѣръ, ѡ еврѣйскѣа: Еврѣйскѣй,
 Халдѣйскѣй, Феникѣйскѣй, които былѣ
 въ Іллирикѣ предѣ доденіето на Славѣ-
 ните. ѡ Ёллинскѣа пѣтъ дѣругѣй раз-
 лични дѣѣлекти, ѡ Латѣнскѣа, Італѣан-
 скѣй, Францѣзскѣй, Вѣлѣшкѣй ѣ Цинцѣарскѣй
 (Цинцѣарите по прѣво сѣ ѡ Латѣнска ѣли
 Римска крѣвь, зашто ѣ ѡзыка тѣхъанѣ
 тѣхъ свѣдоми). ѡ Славѣнскѣа Болгарскѣй,
 Сѣрвскѣй, Рѣскѣй, Полскѣй Бѣемскѣй, ѣ
 дѣругѣй. А ѡ Нѣмскѣа, Данскѣй, Свѣд-
 скѣй, Англицскѣй, Холѣндскѣй, ѣ проч.
 Ни едѣнѣ ѡ сегѣшните Славѣнски Нарѣды
 тѣсѣ пѣрвѣ чѣстѣ Славѣнскѣ ѡзыкѣ нѣ е
 вѣдѣржалѣ. Вѣдатѣ е тѣсѣ, чѣ славѣ-
 ните